

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand

Director: Mihai Wurmbrand

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;

Pagina Web: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste

August 2021

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet:
<https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>
Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:
"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);
"Torturat pentru Hristos";
"Cu Dumnezeu în Subterană";
"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";
"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.
Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuelile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

"Mai întâi trebuie ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor." (Marcu 13:10)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

RĂSPÂNDESC BISERICILE EVANGHELIA?

Iisus nu a spus niciodată că Evanghelia trebuie publicată numai în națiunile în care o astfel de predicare nu este controversată. Creștinismul nu a avut niciodată un adversar atât de descumpănitor, de formidabil, precum comunismul. Lenin a scris: „Toate religiile și bisericile moderne sunt agenții de reacție burgheză, care servesc pentru a proteja exploatarea și a bloca clasa muncitoare.” Comuniștii odată ajunși la putere, considerau chiar și pe slujitorii bisericești pro-comuniști drept dușmani, nu doar pe cei anticomuniști. Când s-a instalat regimul sovietic în Rusia, comuniștii l-au ucis și pe mitropolitul Nikolay din Leningrad, care funcționa de mai mulți ani ca subordonat al lor. Preoți și pastori care au îmbrățișat din toată inima comunismul și l-au propagat au murit în închisori comuniste românești, întemnițați de către cei pe care i-au laudat, împreună cu cei care au spus „nu” comunismului de la început. Nu există nicio posibilitate de a ajunge la un acord cu comunismul. Ideologia de stânga avansează în bisericile din Lumea Liberă, propunând dialoguri pașnice între marxiști și creștini. Secretarul Consiliului Britanic al Bisericilor (echivalentul Consiliului Național al Bisericilor din SUA) a spus într-o dezbateră publică pe care a avut-o cu mine la radioul din Londra „comuniștii au Duhul Sfânt” și el este de acord cu comuniștii. Stânga comunistă hotărâse să aibă victoria pe toate fronturile, nimic mai

puțin decât asta. Comuniștii sunt chiar în pragul cuceririi lor finale. Ei pot simți deja victoria. Unii propagandiști comuniști din SUA susțin despre comuniști că s-au înmuiat. De ce ar trebui să se înmoaie? Cea care s-a înmuiat este Statele Unite. Creștinii trebuie totuși să decidă să fie câștigătorii. Dorim să îi câștigăm pe comuniști pentru Hristos și nu ar trebui să se întâmple invers! Lucrarea printre comuniștii din Est și din Occident pentru a-i aduce la Hristos, trebuie să aibă prioritate. Dacă nu câștig pentru Hristos un aborigen din Noua Guinee, îi pun sufletul în pericol și nu mi-am îndeplinit datoria. Dar, presupunând că rămâne nesalvat, nu poate distruge viața creștină din SUA. Dacă nu îi câștigăm pe comuniști pentru Hristos, comunismul va prelua lumea occidentală și va distruge biserica și întreaga civilizație creștină, așa cum au făcut-o în multe țări din Europa de Est, Asia, Africa și chiar din America Latină. Aruncați o privire la ceea ce s-a întâmplat în Cuba, de exemplu. A câștiga lumea comunistă pentru Hristos este problema esențială a strategiei misionare mondiale. Nu credeți în liberalizările din lagărul comunist. Nu credeți în comerțul liberal cu țările comuniste. Nu credeți în dialogul de stânga din bisericile americane. Acestea sunt liberalizări suficiente de bune pentru a păcăli americanii. Comuniștii „liberali”, precum și cei „conservatori”, se pot certa între ei - gangsterii s-au certat întotdeauna nu numai cu poliția, ci și unul cu celălalt - dar sunt uniți. Ideologia comunistă este introdusă în bisericile americane sub masca unui marș împotriva sărăciei sau a unui marș împotriva inegalității sociale. Celor care sunt învățați în SUA de pastori și preoți să mășăluiască împotriva sărăciei ar trebui să li se spună cât de săracă a ajuns populația în fiecare țară în care comuniștii au ajuns la putere. Cei mai săraci din America sunt mult mai bogați decât frații lor creștini din orice țară comunistă. Un măturător de stradă din America are de trei ori venitul oricărui inginer dintr-o țară condusă de un regim comunist. Pastorii ar trebui să-i învețe pe cei săraci din America să dea pentru frații lor suferinzi din țările comuniste precum Cuba, Vietnam, în loc să-i ademenească pe membrii bisericii împotriva guvernului lor. Colecta de Paști din acea biserică este egală cu salariul pe doi ani al unui lucrător din fabrică într-o țară comunistă. Liderul comunist rus Dmitriy Manuilski a scris: „Pentru a câștiga avem nevoie de elementul surpriză. Burghezia va trebui adormită ...” Biserica și liderii misiunilor sunt adormiți. Trebuie să-i trezim pe liderii bisericii din democrațiile libere. David Paton a scris: „Cei mai buni dintre noi, misionari, au părăsit China cu multe amintiri fericite, dar cu sentimentul că ne-am înșelat, că Dumnezeu ne-a găsit nepotrivii”. Încercăm să împiedicăm creștinii și misionarii americani și europeni să ajungă într-o închisoare comunistă în viitorul apropiat, când ideologiile de stânga vor fi triumfat aici și privind înapoi la viața lor creștină din trecut cu aceleași gânduri melancolice. Nu ne îngrijorează viitorul bisericii din țările comuniste. Va suferi și va ieși învingătoare. Suntem destul de îngrijorați de viitorul bisericii din America. Roagă-i pe conducătorii bisericii să te conducă spre „pășuni verzi” și nu spre ideologii „roșii”! Trebuie predicată evanghelia și nu idei sociale de stânga.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele,
pe care deținuții erau obligați să doarmă.
Soba, doar de decor, neîncălzită în
noțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard
Wurmbbrand în timpul detenției
la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței!

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

Pastorul Nicolai Varacsă

Tatăl lui, pastor baptist și mama lui, au îndurat amândoi 10 ani de închisoare pentru credință. Nicolai a fost condamnat la 2½ ani de închisoare pentru tipărirea și distribuirea de literatură creștină ilegală. **Citiți mărturia lui în buletinul din 8/2018.**

Baptista Didneak Maria Vasilievna

A fost condamnată la 3 ani de închisoare în fosta Uniune Sovietică pentru organizarea Școlii Duminicale pentru copii. Ea a scris: “Vreau să spun noii generații care nu a suferit încă persecuții, să se păstreze aproape de Hristos!” **Citiți mărturia ei în buletinul din 8/2018.**

Pastorul Lev Zeniuk Anatolii

A fost condamnat la 3 ani de închisoare în fosta Uniune Sovietică, pentru că a refuzat să devină informator al poliției secrete comuniste (KGB.) Are 9 copii. **Citiți întreaga lui mărturie în buletinul din 9/2018.**

Teologul Sergiu Grosu (decedat)

A fost condamnat la 12 ani de închisoare cu muncă grea în România comunistă, pentru activitatea lui creștină clandestină. **Citiți întreaga lui mărturie în buletinul din 9/2018.**

Eroi ai Credinței!

Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile voastre

UN AN DE ÎNCHISOARE PENTRU DEPOZITAREA DE BIBLII

Salutări. Sunt Kushnir Mykhail Georgievych. M-am născut la 27 septembrie 1938 în satul Davydeny, provincia Bucovina (acum în Ucraina). M-am născut într-o familie ortodoxă. Mulți ani am cântat într-un cor bisericesc. M-am căsătorit în 1962 și am devenit credincios baptist. Dumnezeu ne-a dat mie și soției mele opt copii. La sfârșitul anului 1979, frația noastră a primit o ofertă pentru a tipări Evanghelia și colecțiile de cântece creștine. După consultarea cu soția mea, ne-am oferit casa pentru această lucrare. Dumnezeu ne-a dat posibilitatea de a tipări Biblii. În 1980, ne-am mutat familia să locuiască în Cernăuți. 284 Biblii erau bine ascunse în casa noastră. Poliția secretă sovietică (KGB)

a venit la noi acasă cu un mandat de percheziție și a luat toate Bibliile. Am fost condamnat la un an de închisoare pentru păstrarea acestor Biblii.

Îi sunt recunoscător Domnului pentru toate și că L-am putut sluji împreună cu întreaga mea familie. Acum am 82 de ani. Sunt o persoană foarte fericită și binecuvântată.

Eroi ai Credinței! Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile voastre

5 ANI DE ÎNCHISOARE, 3 ANI DEPORTARE ÎN ÎNGHEȚATA SIBERIE, PENTRU ÎMPĂRȚIREA DE CĂRȚI POȘTALE CU VERSETE DIN BIBLIE!

Eu, Olga Georgievna Pantiukhova (Nikora) m-am născut la 15 martie 1950 într-o familie de credincioși creștini. La vârsta de nouăsprezece ani am venit la credință și am făcut legământ cu Domnul. În acel moment, exista un grup de bapțiști independenți (neînregistrați), la care m-am alăturat imediat. Din acele zile, am avut o profundă dorință de a evangheliza pentru Iisus, Mântuitorul meu, ignorând faptul că, în acea perioadă ateistă, adepții Evangheliei erau puternic persecutați. Domnul a determinat nu numai inima mea să evanghelizeze, ci și inimile prietenelor mele - surorile din cercul tineretului.

Ne-am rugat și am postit mult timp pentru ca Dumnezeu să ne arate cum să ducem lumina Evangheliei oamenilor necredincioși. Nu-i puteam invita la biserică, deoarece, datorită persecuției, ne întâlneam oriunde puteam, chiar și în diferite poieni din pădure. Deci, după ce am primit de la Domnul un astfel de har, am ajuns la decizia de a distribui cărți poștale. Pe reversul unora dintre cărțile poștale am scris: „Dragă prietene, Dumnezeu te iubește și vrea să fii salvat. Pocăiește-te de păcatele tale și vei avea viața veșnică! Dacă dorești să afli mai multe despre mântuirea personală a sufletului tău, îți sugerăm să ascultați programele (creștine) pe unde scurte de la Monte Carlo.” - și, ca o concluzie, am adăuga un catren pe care îl prețuiam: „Ziua de mâine s-ar putea să nu fie una bună și soarele să nu strălucească! Acum este timpul - fii înțelept, vino acum pentru a fi mântuit.”

În tirajele inițiale, am produs aproximativ cincizeci dintre aceste cărți poștale și le-am distribuit în diferite cartiere ale orașului. Le-am înmănat unora personal, altora le-am lăsa în cutiile poștale. Făcând acest lucru, am riscat să fim arestate, dar Domnul ne-a permis să acoperim întregul oraș de șapte sau opt ori - numărul exact pe care nu mi-l mai amintesc și, cu fiecare ieșire, am mărit dimensiunea și calitatea cărților poștale. Când frații din Moldova vecină au auzit de evanghelizarea noastră, ne-au trimis Evangheliile lui Luca și Ioan de dimensiuni de buzunar pentru a le distribui. A pune Cuvântul lui Dumnezeu în mâinile oamenilor a fost o mare bucurie pentru noi. Ulterior, frații ne-au învățat cum să reproducem pe mașinile șapirografice, și împreună cu sora noastră Zina Kazakova am scris predici de substanță într-un format mai avansat și le-am tipărit imediat cu sutele. În cele din urmă, cineva care a primit un astfel de mesaj și a ascultat programul emis de la Monte Carlo, ne-a raportat la KGB (poliția secretă comunistă, N. Ed.) Ca urmare, am fost adesea chemate pentru interogare de către KGB, dar datorită lipsei martorilor oculari, am păstrat tăcerea și nu am recunoscut că aceasta a fost lucrarea noastră. Am fost apoi puse sub supraveghere sporită. Astfel, am fost sub supravegherea directă a autorităților. Dacă eram acasă, putea fi văzut cineva care supraveghea. La plecarea la serviciu, eram urmărită până la fabrică și la sfârșitul schimbului, înapoi până acasă. A devenit foarte dificil să ne întâlnim cu oricine sau să facem ceva. Cu toate acestea, am decis să mai facem o tură în oraș. Ne-am întâlnit în casa unui frate pentru a împărți materialul între noi. Ne-am rugat și apoi am decis să ne mutăm într-o altă locație.

Totuși, în timp ce plecam, am observat pe cineva de pază și agenți. Surorile s-au împrăștiat, dar doi frați care duceau servieta cu material au fost arestați. Au fost închiși în celule timp de trei zile. Unul dintre frați a fost eliberat necondiționat, dar celălalt, Anatoli Rublenko (deasemeni ajutat de

această misiune. Citiți mărturia sa în buletinul informativ din decembrie 2019! Ed. N.) a fost eliberat pe propria recunoaștere și i s-a ordonat să nu plece până la proces.

La scurt timp după ce s-a întâmplat acest lucru, tragând concluzii din perchezițiile și interogatoriile frecvente, am dedus că noi trei, Anatoli Rublenko, Zina Kazakova și eu, Olga Nikora vom fi acuzați. De îndată ce am aflat acest lucru de la anchetator, sora Zina a plecat pentru a finaliza o însărcinare ilegală la editura clandestină numită Khrestianin (Creștinul, N.T.), unde lucrase tot acest timp. În același timp, își termina studiile universitare, unde nu se permitea să-i fie acordată diploma, deoarece își declarase credința în Dumnezeu și își depusese înapoi carnetul Komsomol (organizația de tineret comunistă, N.T.).

Astfel, în ianuarie 1974, s-a efectuat o percheziție în casa mea, literatura creștină a fost luată și am fost arestată. Ce i se poate spune unei fete dintr-o familie creștină, care a văzut și a înfruntat toată murdăria unei lumi păcătoase? Cu toate acestea, Domnul a fost Protectorul meu peste tot și în toate. La trecerea pragului celulei, am căzut în genunchi și i-am mulțumit lui Dumnezeu. Am depus mărturie femeilor de acolo despre Iisus Hristos, deoarece Dumnezeu mi-a dat har în acest sens. Unii ascultau, iar alții chicoteau. Aproape în fiecare zi, am fost chemați pentru un interogatoriu în care am fost ademeniți să renunțăm la credința noastră, amenințați cu sentințe lungi și în plus procurorul a spus: „Te vom face să putrezești aici!” Numai prin mila lui Dumnezeu nu am fost uciși. Unde a ajuns acest procuror? Nu știu.

Procesul nostru a fost deschis și demonstrativ, iar Palatul Culturii a fost plin de studenți pentru a le oferi așa numiților „infractori” cea mai largă expunere. Publicul a fost învățat să ne strige tot felul de blesteme. În izbucnirile lor, ei strigau că oamenii ca noi ar trebui omorâți cu pietre. Au fost mulți martori mincinoși - oameni pe care nu i-am văzut niciodată. Au mărturisit că i-am mituit să participe la serviciile noastre religioase. Procesul a durat două zile și procurorul a solicitat pentru noi toți, de asemenea și pentru A. Rublenko, pedepse de 10 ani - 5 ani într-o colonie de muncă corecțională și 5 ani de exil siberian.

Adevărat vorbind, nu mă așteptam la o astfel de sentință, deoarece tocmai împlinisem douăzeci și patru de ani. Dar în a doua zi a procesului, verdictul a fost emis pentru opt ani de închisoare, 5 ani în colonie de muncă și doar 3 ani de deportare în Kolyma (o binecunoscută zonă înghețată în NE Siberiei.) Așa au început încercările credinței noastre. După proces, am fost transferate într-o celulă diferită unde erau femei reținute pentru crimă, care țineau ședințe de ghicit. M-au amenințat că mă vor omorâ dacă mă rog. Este posibil ca unele dintre ele să fi fost puse intenționat să mă provoace. Da, mă temeam de ele. Chiar și după proces, subofițerii KGB nu au renunțat la mine și m-au presat continuu să-mi trădez asociații. Cu toate acestea, când prin harul lui Dumnezeu ei nu reușeau, băteau cu pumnii în masă și strigau violent înjurături și blesteme cumplite.

În zona în care mi-am ispășit condamnarea de 5 ani, cazul meu a fost tratat de unitatea operațională a KGB. Ei interceptau orice scrisoare care conținea cuvântul „Dumnezeu”, se asigurau că nu vorbesc cu nimeni despre Dumnezeu și eram private de accesul vizitatorilor, precum și acces la prăvălia închisorii la care aveam dreptul lunar. Munca grea continuă combinată cu o nutriție deficitară a dus la epuizare. Era interzis ca cineva să ia chiar și o bucată mică de pâine neagră din sala de mese. Dacă era descoperită, o astfel de bucată de pâine era aruncată și în nici un caz nu era permis să fie consumată. În toată ura lor pentru credincioși, Dumnezeu nu m-a părăsit niciodată și mi-a trimis alinare.

(Continuare pe pagina următoare!)

În luna ianuarie 1979, după finalizarea condamnării de 5 ani de închisoare în colonia penală din Odessa, am fost trecuți în etapa de deportare a pedepsei noastre. Acest lucru s-a dovedit a fi o reîntoarcere la sistemul penitenciar, căutări reînnoite, insulte și umilințe pe drumul către destinația noastră din marginile îndepărtate ale Siberiei, ceea ce a determinat trecerea noastră prin 8 închisori dure de tranzit. Această călătorie de o lună a fost întreprinsă într-un frig puternic, foame constantă într-o celulă cu ploșnițe. Aceasta a fost experiența multora care l-au iubit pe Dumnezeu mai mult decât propriile sufletele. Dar, nici aici, Dumnezeu nu și-a părăsit copiii. Mi-am petrecut exilul în Republica Sovietică Autonomă Yakut. Și aici din nou, Dumnezeu nu și-a abandonat copiii. Da, eram ca un copil înțărcat de la sânul mamei, fără prieteni, trupul bisericii, dar înconjurată de dușmani care așteptau să mă împiedic. Chiar și acolo, nu am putut fi lăsată liniștită de colaboratorii KGB. Mă țineau multe ore în birourile lor, încercând să mă convingă cu amenințări și certuri să cooperez cu ei. Dar, numai Dumnezeu mi-a acordat victoria. Am crezut că nu voi putea rezista presiunii. Am vărsat lacrimi zi și noapte căutând protecție. Spre sfârșitul pedepsei mele, un alt caz a fost inventat împotriva mea în scopul condamnării mele la un nou termen, în loc să-mi permită eliberarea. Dar datorită mijlocirii fraților și surorilor mele, prin harul lui Dumnezeu am fost eliberată.

Ulterior, chiar și în libertate, agenții KGB nu m-au lăsat în pace, reapărând din nou cu amenințări. Domnul mi-a dat puterea să le spun: „Nu veniți și căutați un trădător în mine”. După următoarea rundă de amenințări, am declarat cu fermitate: „Ce poți să-mi faci? Să mă închizi? - Am fost acolo! Să mă arunci la urșii polari? - Am fost acolo! Să mă execuți? - la asta voi spune „Amin!” - sfârșitul călătoriei mele! ” Pentru toate, slava să fie dată iubitelui meu Domn Iisus Hristos.

Sora Pantiukhova la 24 ani (în față, stânga) înainte de încarcerare, într-o fotografie de grup

Această misiune continuă să ajute sute de astfel de credincioși vârstnici care au îndurat pentru credință închisoarea sub regimuri comuniste.

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
411	Кудрин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левин	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тистен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВИННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЙВНА	1959	Россия
419	Варовин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Талченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Дочинко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмаков	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савинко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фудеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Латвия
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Латвия
429	Богородице	Александр	Валеревич	1962	Эстония
430	Миников	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplul de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de creștini bapțiști, mulți dintre ei încă în viață, care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și peste 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. Mărturii disponibile pe adresa de internet:

<http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU

Conturi IBAN:

RON: RO27RNCB0068149171380001

USDollar:RO97RNCB0068149171380002

EURO: RO43RNCB0068149171380004